

[Fogh Rasmussen]

uransagelige årsager skiftede opfattelse af, hvordan et ansvarligt parti bør forholde sig til en finanslov.

Under debatten før jul om afstemningen om finansloven konstaterede hr. Svend Auken, at regeringen jo ikke havde flertal for sin finanslov, fordi fremskridtspartiet stemte imod, og derfor sagde hr. Svend Auken – nu citerer jeg fra folketingets forhandlinger 1983–84, 1. samling sp. 3751:

»Derfor, når fremskridtspartiet stemmer imod finansloven, så er der ikke længere et parlamentarisk grundlag til stede for regeringen, så bliver det en afstemning for eller imod regeringen. Jeg er ked af at sige det, hr. statsminister, men i den afstemning er socialdemokratiet simpelt hen tvunget til at stemme imod.«

Det var hr. Svend Aukens begrundelse for socialdemokratiets stillingtagen før jul.

I dag er afstemningen om finansloven ikke en afstemning for eller imod regeringen; bl.a. ved hr. Svend Aukens hjælp er det i dag lykkedes at få det klarlagt. Derfor ville den logiske konsekvens af det, hr. Svend Auken sagde før jul, være, at socialdemokratiet i dag stemte ja til finansloven.

Jeg stillede i første runde et spørgsmål til hr. Svend Auken, som jeg ikke har fået svar på. Spørgsmålet lød: indebærer socialdemokratiets ændrede holdning til finansloven, at socialdemokratiet aldrig vil basere sig parlamentarisk på et parti, der på grund af modstand mod f.eks. forsvarsbevillingerne stemmer imod finansloven? Det spørgsmål har jeg ikke fået svar på fra hr. Svend Auken.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne takke, fordi finansministeren var så venlig at give mig lov til at kigge ind i finansministerens og regeringens hjerner.

Jeg tror sådan set ikke, at det er nødvendigt, men jeg kunne godt lide at gøre det alligevel, for jeg ville egentlig gerne vide, om det kan være rigtigt, at de borgerlige partier nu om stunder har nogle hjerner, der går i præcis den samme langsommelige, traditionelle liberalistiske takt, som hjernerne gik i dengang ved århundredskiftet, så vidt man nu har læst i den politiske historie.

Jeg vil også godt gengælde invitationen og sige: værsgo, kig indenfor hos mig, meget gerne lige nu, for jeg forstår nemlig simpelt

hen ikke det svar, som finansministeren gav mig. Så vidt jeg har forstået, skal der spares 5-6 mia kr. på de offentlige udgifter, og det skulle der altså ikke komme arbejdsløshed ud af. Men hvis man sparede dem på den måde, at man opkrævede skatter og afgifter, ville det gå ud over det private erhvervsliv, og så ville der komme arbejdsløshed. Så vidt tror jeg nok at jeg har forstået det. Men kig indenfor og fortæl mig, om jeg misforstod!

Det, jeg ikke har fået svar på endnu, er: hvor skal de 6 mia kr. så findes henne? Hvor er det, de skal spares, sådan at der ikke kommer arbejdsløshed ud af det? Skal de findes på de offentlige udgifter, slår de jo meget langsomt igennem, og man sparer næppe 6 mia kr. ved bare at spare 6 mia kr.; så skal man spare meget mere.

Hvad vil det så trods alt betyde for beskæftigelsen, når man nu skal spare disse penge? Hvad vil det betyde på dagpengekontoen f.eks.?

Og så kunne jeg selvfølgelig også godt spørge, men det nytter ikke noget at spørge om det, for jeg kender svaret, men så vil jeg sige: er det nu alligevel ikke mærkeligt, at man aldrig vil prøve at hente pengene dér, hvor de vitterlig findes, at man aldrig vil gå ind på noget af det, som socialdemokratiet også har talt om i dag: at hente nogle penge på selskabsskatterne, hente nogle højere formueafgifter, afskaffe leasingfiduser og bruge nogle af de penge, som ligger i bankerne som overskud? Jeg ved godt, at finansministeren vil svare: ja men det vil jo gå ud over erhvervslivet, og det vil vi da ikke røre ved.

For mig at se ville det være en retfærdighedshandling over for alle de mange mennesker, der hidtil har måttet bære smerten ved regeringens besparelser. Sådan er jeg skruet sammen, sådan ser der ud inde i min hjerne. Værsgo, kig bare!

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Svend Auken havde stadig væk ikke tillid til de tal, der er opført i det 2 siders program, der er delt rundt i dag, og som er ungdomsprogrammet, som står tilbage efter de forhandlinger, der har været ført. Han nævnte de 2.000 pladser på disse omskolings-tilbud. De vil ikke blive reelle, siger han, de vil ikke blive fyldt. Det er ellers et godt tilbud. Man kan dér gå i to år og tage en kom-